

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 21 Φεβρουαρίου 1893

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 41

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ**

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις..... " 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ..... ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, (μετὰ εἰκόνων), μετάφρ. Β'. — ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισβούργ. — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ BONE, μυθιστορία Ἐκτωρος Μαλώ, μετάφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

— Νά, εἶπεν, ἂν ὑπάρχῃ τίποτε ἐκεῖ θὰ εἶναι. Τί λέγεις ; (Σελὶς 306).

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

[Συνέχεια]

Δ'

Ὁ Κρασσοκανάτας καὶ ὁ Πενσὼν πιστῶς ἐξετέλουν τὴν ἐπαγρύπνησιν αὐτῶν. Οὐδαμῶς ἐγκατέλιπον τὸ ἔλος τῶν Ἑλλάφων.

Ἡμέραι τινὲς παρῆλθον. Ὁ Δαγκέρ δὲν ἐφαίνεται.

— Μήπως ἐφυγεν; ἠρώτησεν ἐσπέραν τινὰ ὁ Πενσὼν τὸν Ζανζότ. Ἄν ἐφυγεν ἐκ τοῦ Κρέιλ, ἂν εὐρίσκεται εἰς Ἀγγλίαν, μὰς διέλαθε.

— Θὰ τὸ μάθω αὐριον ποῦ θὰ ὑπάγω νὰ φέρω φαγητὰ.

Τὴν ἐπιούσαν ἀναλαβὼν τὸ ὄργανόν του ἐκ τοῦ πανδοχείου Βατρὲν περιῆλθε τὴν πόλιν καταλήξας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βωφόρτ.

Ἰσταμένος παρὰ τὰς κιγκλίδας ἐπαίξε τὸ ὄργανον ἐξετάζων προσεκτικῶς τὰς δονδροστοιχίας τοῦ κήπου. Μετὰ τινὰς στιγμὰς προσδοκίας ἐφάνη εἰς ὑπηρετῆς, ὅστις τῷ ἔδωκεν ἄρτον καὶ κρέας, ἅτινα ἔθηκεν ἐν τῷ σάκκῳ του.

Πλὴν δὲν ἦλθε τοῦτο νὰ ζητήσῃ.

Εὐτυχῶς ἡ τύχη ἐβοήθησεν αὐτόν, διότι ἐνῶ ἤτοιμαζετο ν' ἀπέλθῃ, ὁ Δαγκέρ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας ἵνα περιπατήσῃ ἐν τῷ κήπῳ.

— Ἡμεῖς βέβαιος! εἶπεν ὁ Κρασσοκανάτας.

Μετὰ τινὰς ὥρας καθυσύχασε τὸν Πενσὼν.

— Δὲν ἐφυγε; οὔτε ζεύρει τίποτε.

— Καλῶς ἄς ἔχωμεν λοιπὸν ὑπομονήν· θὰ ἔλθῃ.

— Τί νομίζεις πῶς περιμένει;

— Εἶναι κακοῦργος. Θέλει νὰ σοῦ ὀρίσω τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ λαβῶμεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐπίσκεψίν σου;

— Εἶμαι περίεργος...

— Τὴν 5 Ὀκτωβρίου.

— Τὴν ἡμέραν τῆς δίκης! τὴν ἡμέραν ποῦ θὰ δικασθῇ ὁ δυστυχὴς Βωφόρτ;...

— Ἀκριβῶς...

— Μὰ διατί νομίζεις πῶς θὰ ἔλθῃ τότε;

— Αἶ! διάβολε, διότι γνωρίζει ὅτι οἱ ἐχθροὶ του θὰ ἦναι εἰς Μπωβαί, ὁ μὲν Βωφόρτ διὰ νὰ καταδικασθῇ ἴσως, ὁ δὲ Γεράρδος διὰ νὰ καταθέσῃ... ὁ Γεράρδος ἰδίως, τὸν ὁποῖον φοβεῖται ὡς τὴν πανώλην. Τί ἔχει τότε νὰ φοβεῖται;

— Αἶ! καὶ ἐμεῖς;

— Ἀλλὰ δὲν μὰς γνωρίζει. Ἰδοὺ διατί θὰ ἔλθῃ τὴν 5 Ὀκτωβρίου.

Τὴν 5 Ὀκτωβρίου ὁ καιρὸς ἦν ὁμίχλωδης τὴν πρωίαν, μόνον δὲ περὶ τὴν δεκάτην τῆς πρωίας διελύθη ἡ ὁμίχλη. Ἡ νύξ ὑπῆρξε ψυχρά. Οἱ δύο φίλοι ἠσθάνοντο ρίγος, ἐπὶ οὗ δὲ ποτῆριον οἶνου.

— Ἐμπρός, εἶπεν ὁ Πενσὼν, ἐξημέρωσε...

Ἐγὼ θ' ἀνέλθω εἰς τὴν σκοπιάν μου. Ἐλπίζω ὅτι ὁ ἥλιος θὰ διαλύσῃ τὴν ὁμίχλην· τότε θὰ βλέπωμεν καθαρότερα. Ἄν παρατηρήσω τί νέον θὰ σὲ εἰδοποιήσω... ὅταν δὲ βεβαιωθῶ ὅτι εἶναι κάποιος θὰ σπεύσω νὰ καταβῶ.

Καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ὁροῦς.

Μία ὥρα παρῆλθε... Ἦκούσθη ὁ κῶδων πρὸς τὸ Κρέιλ κρούων τὴν μεσημβρίαν.

Μετὰ μακρὰν προσδοκίαν ὁ Πενσὼν εἰδὼν ἄμαξαν εἰσχωροῦσαν ἐν τῷ δάσει.

Εἰς ἀνθρώπος ὠδήγει αὐτήν, οὗτος δ' ἦν ὁ Δαγκέρ.

Παραυτὰ ὁ Πενσὼν κατῆλθεν.

Ἔσπευσε πρὸς τὸ ἔλος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἥλιος εἶχε διαλύσει τὴν ὁμίχλην καὶ ἔλαμπεν ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ λαμπρότητι, ὁ Κρασσοκανάτας εἶχεν ἀποκοιμηθῇ.

Ὁ Πενσὼν ἔσεισεν αὐτόν. Ἐκεῖνος ἠγέρθη ἐντρομος.

— Αἶ; τί; Τί τρέχει;

— Εἶναι ἐκεῖνος. Τὸν εἶδα. Ἀκουσε τὴν ἄμαξάν του, ἡ ὁποία πλησιάζει.

— Ἐλα... ἄς κρυφθῶμε γρήγορα.

Καὶ εἰσῆλθον ἐν τῇ ὁπῇ, ἣν εἶχον ἀνασκάψει καὶ ἐκκλύφθησαν ἐν αὐτῇ.

Καὶ ἀνέμενον κρατοῦντες τὴν ἀναπνοήν των.

Ὁ Δαγκέρ ὠδήγησε τὴν ἄμαξάν του ἐν ἀτραπῷ τινι μεμονωμένῃ, ἵνα μὴ βλέπωσιν αὐτήν οἱ τυχόν διὰ τῆς ὁδοῦ διαβαίνοντες. Εἶτα μὲ πάλλουςαν καρδίαν, ὥχρὸς ἄλλ' ἀποφασιστικῶς, διηυθύνθη πρὸς τὸ ἔλος.

Ἀλλ' ὡς εἶχον προῖδε οἱ δύο φίλοι, ἀντὶ νὰ διευθυνθῇ ἐκεῖ κατ' εὐθείαν, παρετήρησε πρῶτον μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ περίετρα.

Κατὰ τὴν τριαυτὴν αὐτοῦ ἀνίχνευσιν διῆλθε τοσοῦτον πλησίον τὴν ὁπῆς, ἐν ἣ ἐκρύπτοντο ὁ Πενσὼν μετὰ τοῦ Κρασσοκανάτα, ὥστε οὗτοι ἐφοβήθησαν ὅτι ἀνεκαλύφθησαν.

Ὄντως ὁ Δαγκέρ ἔσταμάτησε.

Τὸ μέρος ἐκεῖνο τῷ ἐφάνη μάλλον τῶν ἄλλων πεπατημένον.

Παρετήρησε μετὰ προσοχῆς καὶ μὴ ἰδὼν τι ὑποπτον καθυσύχασεν.

Ἀφῆκε βαθὺν στεναγμόν, καὶ λαβὼν τὸ ρινόμακτρον τοῦ ἀπέμαξε τὸ καθιδρόν μέτωπόν του.

Εἶτα, χωρὶς πλέον νὰ ἀναμείνῃ, κατῆλθεν ἐν τῷ ἔλει.

Ὁ Πενσὼν καὶ ὁ Κρασσοκανάτας οὐδὲν ἐβλεπον, ἀλλ' ἐκ τοῦ πλαταγισμοῦ τοῦ ὕδατος ἠγόησαν τί συνέβαινε.

— Πηγαίνει, ἐπιθύρυσεν ὁ Πενσὼν.

— Τὸν ἔχουμε σίγουρον...

Ἀνήγειραν ἡμέρα τὸ κάλυμμα τῆς ὁπῆς καὶ ἐξήγαγον τὴν κεφαλὴν.

Ὄντως, ὁ Δαγκέρ ἦν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔλους.

Ἐβλάνεν εὐθὺ πρὸς τὴν συστάδα τῶν σχοίνων.

Ἀμα ἐφθασεν ἐκεῖ ἔστη καὶ ἐστράφη ἀποτόμως.

Οἱ δύο φίλοι συνεπειρώθησαν, ἵνα μὴ ἀνακαλυφθῶσιν.

Ὁ Δαγκέρ οὐδὲν εἶδε.

Προχώρησε πάλιν καὶ ἐφθασεν εἰς τοὺς σχοίνους.

Ἐκυψε καὶ ἀνίχνευσεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ βορβόρῳ.

Ἀνέσυρε τὸν δερμάτινον σάκκον μὴ δυνήθεις νὰ συγκρατήσῃ ἐπιφώνησιν θριάμβου καὶ ἀνακουφίσεως.

Ἐπίστευεν ὅτι ἐσώθη; ἐνῶ ἀπώλλυται.

Διῆλθε τὸ δεύτερον ἤδη τὸ ἔλος καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ δάσος.

Ἐνῶ ἔβαινε πρὸς τὴν ἄμαξάν του, αἰσθάνεται αἴφνης ἐαυτὸν συλλαμβανόμενον ἀπὸ τῶν ὤμων, δύο δὲ φωναὶ κραυγάζουσιν εἰς τὸ οὖς του:

— Σὲ ἐπιάσαμεν!

Ἀφίνει τὸν σάκκον, στρέφει, ἀναγνωρίζει τὸν Κρασσοκανάταν καὶ μαντεύει ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ ἐν τῷ Πενσῶν, ἐχθρόν.

Εἰς τὴν κραυγὴν τῆς χαρᾶς αὐτῶν ἀπαντᾷ διὰ κραυγῆς λύσεως.

Σείει αὐτοὺς ἵνα ἀπαλλαγῇ, τὸ κατορθώνει, σύρει πολὺκροτον ἀπὸ τοῦ θυλακίου του καὶ πυροβολεῖ δις.

Ὁ Κρασσοκανάτας ἐπλήγη εἰς τὸν ὦμον ἐφ' οὗ ἔλειπεν ὁ βραχίον.

Ἐκλονίσθη καὶ ἔπεσε χαμαί.

Ὁ Πενσὼν δὲν ἐπλήγη.

Ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ Δαγκέρ, διὰ δὲ τῆς χειρὸς του ἤρπασε τὸ πολὺκροτον, ὅπερ δις ἐξεπυρσοκρότησεν ἀνευ ἀποτελέσματος.

Ὁ Δαγκέρ ἐκυλίσθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Πενσὼν τῷ ἀφῆρεσε τὸ ὄπλον, διὰ δὲ τῆς λαβῆς αὐτοῦ ἐπληξεν αὐτόν κατὰ κεφαλῆς.

Ἐπωφελήθεις τότε τῆς σκοτοδίνης του τῷ ἔδωσε στερεῶς τὰς χεῖρας.

Ἔσπευσε τότε πρὸς τὸν Ζανζότ.

— Αἶ! πτωχέ μου φίλε, ἐπληγώθης; Αἶ! τὸν οὐτιδανόν!...

— Σχεδὸν τίποτε, εἶπεν ὁ ἐπαίτης, μίαν γρατζινιά... τιποτένια... Πρέπει κατὰ νὰ μοῦ κόψουν ἀπ' ἐδῶ διὰ νὰ γιαντρευθῶ. Ἐπειτα θὰ μοῦ λείπῃ τὸ δεξιὸν χεῖρ νὰ γυρίζω τὸ ὄργανον.

Ὁ Πενσὼν ἐγύμνωσεν αὐτόν καὶ ἀφοῦ ἔπλυνε τὸ τραῦμα δι' ὕδατος τοῦ ἔλους ἐπέδεσεν αὐτὸ διὰ τοῦ ρινομάκτρού του.

— Δὲν ὑποφέρεις πολὺ;

— Πολὺ ὀλίγο. Μὴ φροντίζης δι' ἐμέ... φρόντισε διὰ τὸν ἄλλον.

Ὁ Δαγκέρ συνήρχετο.

Προσεπάθει νὰ ἐγερθῇ.

Ἡσθάνετο ἐαυτὸν δεδεμένον καὶ κατελαμβάνετο ὑπὸ σπασμωδικῶν συστολῶν.

Ὁ Πενσὼν ἐγέλα.

Τὰ σχοινία ἦσαν στερεά.

— Τί θέλετε ἀπὸ ἐμέ; ἐψέλλισεν ὁ δυστυχής.

— ὦ! αὐτὸ ἀξίζει τὸν κόπον νὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσωμεν; εἶπεν ὁ Πενσὼν. Τὸ καταλαμβάνεις ὀλίγον. Ἀπλούστατα, σὲ συλλαμβάνω.

— Καὶ διατί μὲ συλλαμβάνετε;

— Δὲν θὰ σοὶ δώσω τὸν λόγον. Ἐν τοῦτοις δύναμαι νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι εἶσαι τυχερός... ναί....

Ὁ Δαγκέρ παρετήρει αὐτόν ἐξαλλος ἐκ τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ τρόμου.

— Θὰ δικασθῇ εἰς τὸ κακούργοδικεῖον τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς συλλήψεώς σου!...

Αἶ! δὲν εἶσαι τυχερός;

Ὁ Δαγκέρ κατελήφθη ὑπὸ ρίγους.

— Εἴθε τρελλοὶ! εἶπε. Διὰ ποῖον μὲ ἐκ-

λαμβάνετε; ... Θέλετε τὰ χρήματά μου; Σας τὰ δίδω ... ἀλλ' ἄφετέ με νὰ φύγω...

— Ἐμπρός! Δὲν ἔχομεν καιρὸν νὰ χά-
νωμεν... δὲν πρέπει νὰ φθάσωμεν πολὺ
ἀργά.

— Τί θὰ κάμωμεν; ἠρώτησεν ὁ Κρασσο-
κανάτας.

— Πρῶτον θὰ ὑπάγωμεν εἰς Κρέιλ νὰ
ἔδωκεν τὸν κύριον Λωζιέ, νὰ τῷ δείξωμεν
τὸν ἀνθρωπὸν μας καὶ τὸν σάκκον του...
θὰ τηλεγραφήσωμεν εἰς Μπωβαί... καὶ θὰ
μεταδώμεν εἰς τὸ κακουργολογεῖον... Ἐχο-
μεν μίαν ἀμαξάν... τὴν ἀμαξάν τοῦ Δαγ-
κέρ... Ὅσα σκάσωμεν τὸν ἵππον... Εἶμαι
βέβαιος ὅτι ὁ κύριος Βωφόρτ δὲν θὰ μᾶς
ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὸν ἵππον του.
Ἐμπρός...

Ὁ Δαγκέρ εἶχεν ἀπωλέσει τὸ θάρρος. Κα-
τελήφθη ὑπὸ καταπληξέως καὶ δέους. Πῶς
ν' ἀρνηθῇ; Συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ...

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελὼν ἐψιθύ-
ριζεν:

— Αὐτὰ ὀφείλονται εἰς τὸν Γεράρδον...
εἶμαι βέβαιος... ἐκεῖνος μὲ κατέστρεψε.

Ἀνεβίθασαν αὐτὸν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀμάξῃ
του, ὃ δὲ Κρασσοκανάτας ἔλαβε θέσιν πλη-
σίον του. Ὁ ὀργανοπαίκτης ὑπέφερε, καίτοι
τὸ τραῦμά του δὲν ἦτο κινδυνώδες. Ἀλλ'
ἦτο θαρραλέος ἄλλως τε δὲ ἡ χαρὰ διὰ
τὸν θρίαμβον ἦτο τόσῳ μεγάλη, ὥστε ἐλη-
σμονεῖ ἑαυτὸν.

Εἰς Κρέιλ μετέβησαν κατ' εὐθείαν εἰς τὸ
τηλεγραφεῖον, ὃ δὲ Κρασσοκανάτας ἀπέστει-
λε τὸ τηλεγράφημα, ὅπερ ὁ Γεράρδος ἔλα-
βεν εἰς τὸ κακουργολογεῖον.

Ἐσπευσαν εἰτα παρὰ τῷ ἀνακριτῇ.

Ὁ Πενσὼν δι' ὀλίγων λέξεων διηγήθη τῷ
Λωζιέ τὰ συμβάντα.

— Ὁ ἰατρός Γεράρδος εἶχε δίκαιον, ἐψι-
θύρισεν ὁ δικαστής.

Καὶ προσέθηκεν:

— Ἀρκεῖ νὰ μὴ ἦναι ἀργά.

Ὁ Δαγκέρ ὠδηγήθη ἐνώπιόν του.

— Εἶσαι ὁ φονεὺς τοῦ Βαλόν!

Ὁ Δαγκέρ ἐπειράθη νὰ γελάσῃ καὶ ἀνύ-
ψωσε τοὺς ὤμους. Δὲν ἀπεκρίθη.

— Σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ ἀρνηθῇς, ἂν
δὲν θέλῃς νὰ ἐπισύρῃς κατὰ σοῦ ὅλην τὴν
αὐστηρότητα τῶν δικαστῶν του, ἂν θέλῃς
νὰ καταστῇς ἄξιος ἐπιεικείας τινός.

— Εἶμαι θύμα ἀπάτης, ἀτίμου μήχα-
νορραφίας. Δὲν γνωρίζω τί θέλετε παρ' ἐμοῦ.
Εἶμαι γνωστός εἰς Κρέιλ, πρέπει δὲ νὰ ἴ-
ναι τις παρὰ φρων διὰ νὰ μὲ κατηγορήσῃ
ὡς φονέα. Οὐδεὶς θὰ σὰς πιστεύσῃ.

Ὁ δικαστής ἔγραψε λέξεις τινάς, ἔκρουσε
τὸν κώδωνα καὶ ἔδωκε τὴν ἐπιστολὴν τῷ
θεράποντι.

— Δὸς αὐτὴν ἀμέσως εἰς τὴν χωροφυ-
λακίην.

Εἰτα στρεφόμενος πρὸς τὸν Κρασσοκανά-
ταν καὶ τὸν Πενσὼν:

— Σας δίδω δύο χωροφύλακας, εἶπε. Θὰ
σὰς συνοδεύσωσιν εἰς Μπωβαί. Μετὰ ἡμί-
σειαν ὥραν ἀναχωρεῖ ἀμαξοστοιχία. Μετὰ
δύο ὥρας θὰ εἰσθε εἰς τὸ κακουργολογεῖον.
Ἴδού μία ἐκθεσις συμπληρωματικὴ, τὴν ὁ-
ποῖαν θὰ ἐγχειρήσῃτε εἰς τὸν πρόεδρον.
Ἀλλὰ πρὶν κλείσω αὐτὴν ἔχω νὰ προσθέσω

μίαν τελευταίαν λεπτομέρειαν... Λύσατε
τὸν Δαγκέρ.

Ὁ Πενσὼν ὑπήκουσε, προσεῖχεν ὅμως
ἐπ' αὐτοῦ.

— Δαγκέρ, ἐξακλουθεῖς νὰ ἰσχυρίζεσαι
ὅτι δὲν εἶσαι ὁ φονεὺς τοῦ Βαλόν;

— Ναί. Εἶχα κρύψει τὸν σάκκον τοῦτον
εἰς τὸ ἔλος. Εἶναι ἰδιόξ μου...

— Περιέργον, φέρει τ' ἀρχικὰ στοιχεῖα
τοῦ Βαλόν... καὶ μολοντί σὰς ἀνήκει, πε-
ριέχει τὰς 450, 000 φράγκων, τὰς ὁποίας
οἰκειοποιεῖσαι, ἐν χαρτοφυλάκιον μετ' ἐπι-
σκεπτηρίων τοῦ Βαλόν, ἐπιστολάς ἐπευθυνο-
μένας τῷ Βαλόν... ἐκτός δὲ ἄλλων καὶ αὐ-
τὴν τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ὑπέγραψεν ὁ κύριος
Παρλαγκέ... Ἀρνεῖσαι πάντοτε;

— Ναί, εἶπε διὰ φωνῆς ὑποκώφου.

— Νὰ σὲ ἀνακρίνω πλειότερον θὰ χάσω
πολύτιμον χρόνον... Δαγκέρ, ἐπληγώθης διὰ
σφαίρας πολυκρότου ὑπὸ τοῦ θύματος...

— Εἶναι ψευδές!!

— Ἐκδύσου.

— Ποτέ! Δὲν θέλω. Δὲν ἔχετε τὸ δικαί-
ωμα νὰ μὲ ὑποπτέυσθε.

— Εἶσαι τόσον βέβαιος περὶ τῆς ἐνοχῆς
σου, ὥστε δὲν ἐπιμένω. Ὅ,τι ἀρνεῖσαι νὰ
πράξῃς ἐδῶ, θὰ τὸ πράξῃς μετ' ὀλίγον εἰς
τὸ κακουργολογεῖον.

Προσέθηκε λέξεις τινάς ἐν τῇ ἐκθέσει του,
ὑπέγραψεν αὐτὴν, τὴν ἔθηκεν ἐν φακέλλῳ
καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Πενσὼν, ὅστις προσέ-
δεσε πάλιν τὸν Δαγκέρ.

— Ἴδού. Πηγαίνετε τώρα μὴ χάνετε
οὔτε λεπτόν.

[Ἐπεται συνέχεια].

Β

ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ

Μυθιστορία ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΠΙΕΒΟΥΡΓ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Μὴ προσβληθῇτε ἐκ τῶν λόγων μου,
ἐπανέλαβεν ὁ κ. Δελασέρ, διότι δὲν σκο-
πεύω νὰ σὰς προσβάλω, γνωρίζετε ἄλλως τε
πόσον μέγας καὶ εἰλικρινῆς εἶναι ὁ πρὸς ὑ-
μᾶς σεβασμὸς μου. Βεβαίως γνωρίζω καλῶς
ὅτι δὲν ἠξεύρετε τίποτε, ὅτι δὲν εἶδατε τί-
ποτε· ἐὰν ἀπλῇ ὑποψία ἤρχετο εἰς τὸν νοῦν
σας, θὰ μὲ εἰδοποιεῖτε. Πρέπει νὰ ὑποθέσω
ὅτι ἡ κόμησσα Δελασέρ ἐγνωρίζεν ἀπὸ πολ-
λοῦ τὸν ἀνθρωπὸν, ὁ ὁποῖος κατέστρεψεν
αὐτὴν. καὶ ὅτι ἐβλέποντο συχνά, διότι, πι-
στεύω, ὅτι δὲν παρεδόθη, χωρὶς νὰ ὑπερα-
σπισθῇ, ἀλλ' ὅτι ἐπεσε κατόπιν πάλης. Βε-
βαίως συνηντῶντο εἰς τὰς συναναστροφάς,
ὅπου ἐσύχναζε περισσότερον ἡ κόμησσα. Τέ-
λος, κυρία μαρκησία, τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον
ζητῶ εἶναι νὰ μάθω τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκεῖνου.

— Καὶ ἀκολουθῶς;

— Ἀκολουθῶς, κυρία μαρκησία, θὰ εὑ-
ρω, ἐλπίζω, τὸ μέσον ν' ἀνεύρω τὴν κόρην
μου.

— Λοιπὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλετε νὰ
μάθετε τὸ ὄνομά του;

— Ναί.

— Ἐπειδὴ ἡ κόμησσα Δελασέρ δὲν μοὶ
ἐξεμυστηρεῖται ποτέ, δὲν θὰ πράξω προδο-
σίαν, ἂν ἐνώσω τὰς προσπάθειάς μου μετὰ
τῶν ἰδικῶν σας πρὸς ἀνακάλυψιν της. Συμ-
μερίζομαι τὴν μεγάλην σας λύπην, φίλε μου,
καὶ σὰς λυποῦμαι ἐκ βάθους καρδίας. Ἐὰν
μοὶ ἐλέγατε: «Θέλω νὰ ἐκδικηθῶ, θέλω νὰ
τιμωρῇσω τοὺς ἐνόχους», θὰ σὰς ἀπε-
κρινόμην: «Τὰ καθ' ὑμᾶς δὲν μὲ ἀποβλέ-
πουσι, πράξατε ὅ,τι θέλετε», Ἀλλὰ τὰ αἰ-
σθήματά σας εἶναι ἀνώτερα ἀνοήτου ἐκδι-
κῆσεως. Ἐννοεῖτε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ ἐνός ἢ
τοῦ ἄλλου τῶν ἐνόχων δὲν ἐξαλείφει τὴν
ῥυτίδα. Θέλετε ν' ἀναζητήσετε τὴν θυγατέρα
σας, ν' ἀνεύρετε τὴν ἀγαπητὴν σας Λου-
κίαν διὰ νὰ λάβετε αὐτὴν ἀπὸ τὴν μη-
τέρα της, καὶ αὐτὸ καθιστᾷ λυπηροτέραν
τὴν θέσιν σας. Ἐπειδὴ εἰσθε θύμα δυστυ-
χήματος, πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ κόσμος συνήθως
ἀδιαφορεῖ, εἰσθε ἄξιος τῆς συμπαθείας τῶν
εὐσπλαγχνικῶν καρδιῶν. Ἐνθυμεῖσθε, ἀγα-
πητέ κόμη, τί σὰς ἔλεγον ὀλίγον πρὸ τοῦ
γάμου σας; Σας ἔλεγον: «Κόμη, προσέ-
ξατε!... Ἐχετε φοβερὸν πάθος... ὅταν νυμ-
φευθῇτε, πρέπει ν' ἀνήκετε εἰς τὴν σύζυγόν
σας ἢ εἰς τὰ βιβλία σας». Λοιπὸν δὲν ἐνε-
θυμήθητε τοὺς λόγους μου, οἱ ὁποῖοι δυστυ-
χῶς ἐπηλήθευσαν· ἐπέσατε εἰς τὰς ὀλεθρίας
μελέτας σας, καὶ σήμερον ἰδοὺ τί σὰς συμ-
βαίνει. Πέρισον, ὅταν ἐξαφνα ἐπαύσατε νὰ
συνοδεύετε τὴν σύζυγόν σας εἰς τὰς συνανα-
στροφάς, πάλιν σὰς εἶπον: «Θὰ σὰς κυρι-
εύσῃ ἐκ νέου τὸ πρὸς τὰς μελέτας πάθος
σας, ἐπαύσατε νὰ βλέπετε τοὺς φίλους σας». Σοὶ
ἐγελάσατε, καὶ ὅμως εἴχατε ἄδικον. Ὡ!
δὲν σὰς κατηγορῶ, ἄλλως θὰ ἦτο ἀργά
καὶ γελοῖον διὰ τὴν παρούσαν περίστασιν.
Ὅταν σὰς ἔλεγον αὐτὰ, ἀγαπητέ κόμη, δὲν
προέβλεπον ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ κτυπηθῇτε
τόσον σκληρῶς. Ἀ! ἐὰν προέβλεπον τὴν
συμφορὰν αὐτὴν, θὰ σὰς ὠμίλουν ἄλλως,
μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς φιλίας μου. Ἡ-
μῶν μόνον δυσηρεστημένη νὰ βλέπω ὅτι ἐ-
βυθίζεσθε πάλιν εἰς ἀπορόντως, καὶ ἐλυ-
ποῦμην διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν, εἰς τὴν ὁποῖαν
ἀφίνατε τὴν Ἑλένην. Κόμη, σὰς ἤρπασαν
τὴν σύζυγόν σας, διότι δὲν ἠξεύρατε νὰ τὴν
φυλάξαιτε.

Ὁ ἀτυχὴς ἐστέναξεν, ἡ δὲ κεφαλὴ του
ἐπεσεν ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Δὲν ζητῶ νὰ δικαιολογήσω τὴν κό-
μησσαν Δελασέρ, ἐξηκολούθησεν ἡ μαρκη-
σία, ὅχι, εἶναι ἔνοχος. Σὰς ἐπρόδωκε καὶ
σὰς ἠπάτησε καὶ εἶναι ἀθλία! Ὀλιγώτερον
ἀπὸ ἐμὲ ἢ ἀπὸ ἄλλην γυναῖκα θὰ εὕρη χά-
ριν. Καὶ ὅμως, φίλε μου, πόσα θὰ ἐπεκα-
λεῖτο ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἐὰν εὕρισκετο ἀπέναντι
ἀμερολήπτου κριτοῦ; Σχεδὸν πάντοτε φαί-
νεται τις ἀσπλαγχνὸς πρὸς τὴν ἐκπεσούσαν
γυναῖκα, τὴν ἀποστρέφεται, τὴν ἀποφεύ-
γει, τὴν ἀπαρνέεται καὶ τὴν ἐκμηδενίζει.
Ἀ! ἀγνοοῦσι τίνι τρόπῳ ἐπεσεν εἰς τὴν ἁ-
βυσσον. Ἦτο νεωτὰτη καὶ ὠραιότατη, ἀπῆ-
στραπτεν ἐν τῇ ἀκτινοβολίᾳ τῶν εἰκρῶν ἐ-
τῶν της, καὶ διὰ τοῦτο ἐθαυμάζετο παντα-
χοῦ, ἀόρατοι κίνδυνοι ἠπείλουν τὴν ἀρετὴν